

Quiz over het leven aan boord, Antonia

90 % of all the goods in supermarkets, raw materials, things surrounding us come to us from overseas. Worldwide more than one and a half million seafarers are working on board.

Take a guess how many people might be on a 400 m long ship carrying 15.000 Containers?

25-30 people in total, alternating in two shifts. They do this work for all of us and they live and work together over months. What do you think, where do they come from?

Most of them are from Philippines. Many also from Eastern Europe such as Ukraine, Russia,. There are also Seafarers from India Netherlands and Germany.

How long are their contracts/ are they staying on board?

Europeans mostly between 3 and 6 months. Philippines mostly 9 months, in pandemic times 15

So when we make our board visits, we meet seafarers from all over the world and help them in their everyday live, which is characterised by hard work, great isolation, long employment contracts and hardly any shore leave, especially in times of pandemics.

Can you imagine what kind of help they need with not having the time nor the chance to leave their ship?

- sim-cards for communication with family + friends, otherwise on a ship they have almost no contact with them

- things from pharmacy + drugstore, but also chips + chocolate, fruits or burgers can be very welcome

- meeting people itself is important, having a friendly small-talk, to ask and share if they and their families are well

- our gift for them is to come with an open heart and have a little time for them on a personal level.

Lezingen

door drie jongeren, met Kyrie

1 Kon. 5:22-23

Koning Chiram van Tyrus liet koning Salomo de volgende boodschap overbrengen: 'Ik heb uw verzoek ontvangen en ik zal u ceders en cipressen leveren zo veel u maar wilt. Mijn knechten zullen ze van de Libanon naar de kust brengen. Ik zal er vloten van maken laten om ze over zee te vervoeren naar de plaats die u me opgeeft. Daar zal ik ze weer uit elkaar laten halen, zodat u de stammen kunt meenemen. In ruil daarvoor verzoek ik u mijn hof van levensmiddelen te voorzien'.

Ez. 27:3-5

Zeg tegen Tyrus, de stad die met haar havens de toegang tot de zee beheerst, de stad, die handeldrijft met verre volken en landen overzee: 'Dit zegt God, de HEER: Jij, Tyrus, noemde jij schoonheid volmaak. Je land lag in het hart van de zee, in volmaakte schoonheid was je gebouwd. Van Senircipressen waren je boorden, een Libanonceder was je mast.

Ez. 27: 8-9

De vorsten van Sidon en Arwad waren je roeiers, jouw wijzen, Tyrus, hielden het roer, de oudsten en wijzen van Gebal voeren als timmerlui mee. Alle schepen van de zee kwamen langs zij, hun zeelui dreven handel met je.

Kyrie: Houd mij in leven, wees Gij mijn redding. Steeds weer zoeken mijn ogen naar U.

Ez. 27: 33-34

Met de aanvoer van goederen over de zeeën hebt jij, [Tyrus,] vele volken welvarend gemaakt; met al je schatten en handelswaar heb je de koningen van de aarde rijkdom gebracht. Nu ben je door de zeeën gebroken, door de waterdiepten verzwolgen. Je handelswaar en je bewoners zijn met je vergaan.

Ez. 28:17-18

Je schoonheid had je hoogmoedig gemaakt, je had je wijsheid en luister verkwanseld. Daarom heb ik je op de aarde neergeworpen, als een schouwspel voor andere koningen. Door je grote schuld, door je oneerlijke handel, waren je heiligdommen ontwijfd. Daarom liet ik een vuur in je oplaaien, dat je heeft verteerd, ik maakte van jou een hoop as op de grond, voor ieder die het wil zien.

Zach. 9: 3-4

Tyrus boude voor zichzelf een bolwerk, het hoopte zilver op als stof en goud als slijk in de straten, maar de Heer zal de stad in bezit nemen, haar rijkdom in zee storten, en de stad zelf gaat in vlammen op.

Kyrie

Mc. 3:7-8

Jesus week met zijn leerlingen uit naar het meer, en een grote menigte uit Galilea volgde hem. Ook uit Judea en Jeruzalem, uit Idumea en het gebied aan de overkant van de Jordaan en uit de omgeving van Tyrus en Sidon kwamen veel mensen naar hem toe, omdat ze hadden gehoord wat hij allemaal deed.

Mt. 15: 21-22 en 28

En weer vertrok Jezus; hij week uit naar het gebied van Tyrus en Sidon. Plotseling klonk de roep van een Kanaänitische vrouw, die uit de streek afkomstig was: 'Heb medelijden met mee, Heer, Zon van David! Mijn dochter wordt vreselijk gekweld door een demon.' ... Toen antwoordde Jezus haar: 'U hebt een groot geloof! Wat u verlangt, zal ook gebeuren' En vanaf dat moment was haar dochter genezen.

Hand. 21, 3-6

We krijgen Cyprus in zicht, maar lieten het links liggen en zeilden verder naar Syrië, waar we de haven van Tyrus binnenliepen. Daar moest het schip zijn lading lossen. We gingen op zoek naar de leerlingen en bleven een week bij hen. Geïnspireerd door de Geest zeiden ze tegen Paulus, dat hij niet moest doorreizen naar Jeruzalem. Maar toen ons oponthoud tot einde liep, vertrokken we weer, uitgeleide gedaan door alle leerlingen met hun vrouwen en kinderen. We gingen de stad uit en knielden samen neer op het strand om te bidden. Toen namen we afscheid van elkaar. Wij gingen aan boord van het schip en de leerlingen keerden terug naar huis.

Kyrie

Overweging

I.

Wat de bijbel vertelt, dat stopt niet bij de grenzen van een land of een gemeente. Gods nabijheid reikt ver weg – buiten onze eigen terrein en tuin tot aan de uiteinden van de wereld.

Zo vind je de hoop van het geloof ook in havens waar mensen de vaste wal achterlaten waar zij op staan. De Bijbel bezoekt deze plaatsen terloops, als vanzelfsprekend, en altijd met het doel om mensen samen te brengen. Rond 35 Havenplaatsen zijn er in total, immers zo'n 100 keer genoemd. Voor het eerst komt het volk uit de woestijn Israël in contact met buurvölkeren die de zeeën bevaren. Later werkt de verspreiding van het Evangelie niet zonder zeekaarten.

Het wekt de indruk dat er veel ontdekkingsvreugde aan te pas komt wanneer men nieuwe kusten opzoekt. De routes passen bij de mix van volkeren die Jezus onderweg ontmoet en die Pinksteren in Jeruzalem vieren – eensgezind in vele talen.

De stilte na de storm en de wonderlijke visvang gebeuren op binnenwateren. Maar een haven is ook in de Bijbel altijd een centrum van globalisering, waar mensen uitvaren, aan boord zwoegen,

goederen verhandelen, elkaar openlijk ontmoeten. Ook de menselijke migratie stopt niet bij een kustlijn – evenmin als het enthousiasme voor Gods bevrijdende boodschap. Laten we zo een havenstad in de Bijbel eens nader bekijken.

II.

“Tyrus” betekent “rots” en Tyrus ligt nog dichterbij aan de westkust dan Rotterdam: een landtong, een schiereiland strekt zich ver in de zee uit. Een levendige haven geeft vorm aan de geschiedenis van de stad. Een belangrijk handelscentrum in de hele regio. De machten van de hele bekende wereld hebben er belang bij, houden het in de gaten, veroveren en vernietigen het, bouwen het weer op. Mensen van heinde en verre, culturen en religies ontmoeten elkaar hier.

Tyrus ligt in de buurt, in Libanon, en de handelsbetrekkingen met het volk van God bloeien.

Regeringen onderhandelen met elkaar, bouwmaterialen en voedsel, import en export gaan over en weer. Koning Salomo wil immers een tempel bouwen, een huis voor God, maar nu heeft hij er geen hout voor. En in de uitwisseling van goederen, wast de ene hand de andere...

Tyrus is een trotse stad, soms zelfs beschouwd als de mooiste van allemaal.

Gedurfd gebouwd in het hart van de zee, bewonderd door velen. Dan heeft een haven als deze schepen en zeelui nodig. Ook hier is sprake van een internationale samenwerking die we gerust globalisering kunnen noemen. Niet alleen worden onderdelen voor de schepen in verre landen geproduceerd en geïmporteerd. Voor hun navigatie, ook vervoer en lading zijn geschoolde mensen nodig, met herkomst uit vele landen – van matroos tot kok tot kapitein.

Tyrus is een handelscentrum waarvan de welvaart van velen afhangt.

Zelfs de regeringen hebben iets te winnen bij dit goederenverkeer en voeden zich met hun rijkdom. En toch wordt al die business en fascinatie bedreigd. De zee kan gevaarlijk worden en alles meesleuren naar de diepte. Niet alleen kunnen scheepsladingen wegdrijven, maar ook mensen op zee en aan land kunnen in deze gevaren omkomen.

Hoogmoedigheid wordt in het aangezicht van schoonheid snel over het hoofd gezien.

Wanneer wijsheid corrumpeert, wanneer grote bekwaamheid verrot, worden arrogantie en koppigheid een gevaar voor het leven. Laat de wereld door de val van Tyrus gewaarschuwd zijn. Onrechtvaardigheid en oneerlijk handelen gaan zo ver dat heiligdommen ontheiligd worden. En ineens ziet men alle mooie weelde vergaan tot stof en as.

Moge deze stad zo onneembaar lijken als een vesting, haar pracht, haar waarde zijn vertrapt in het vuil van de straat. En zijn prestige is weg. Ondanks alle goede handelsbetrekkingen wierpen de gelovigen in het land er slechts een oog vol wantrouwen op. Zo'n kustgebied zit snel op het randje

en wordt gemarginaliseerd. Zo'n smeltkroes rond de haven is niet puur, niet vlekkeloos. Daar wonen andere. Je ziet er vreemde. Die uit de verre ontmoeten elkaar. Daar is het meer divers.

III.

En hoe zit het met ons? Hoe kijken we naar de haven, de zeevaart en de zeevarenden?

Jezus trekt zich terug in de streek bij de zee. Daar ontsnapt hij, komt op adem, alsof hij een paar dagen op vakantie is. En mensen uit vele plaatsen sluiten zich bij hem aan. Zelfs van Tyrus is gezegd, dat de mensen wakker worden: een grote menigte, omdat ze hadden gehoord wat hij allemaal deed.

Onder de velen is een vrouw uit deze streek die vraagt naar haar dochter. Na een aanvankelijk harde afwijzing krijgt Jezus medelijden met haar. Hij respecteert haar niet alleen. Maar hij maakt duidelijk: de mensen daar zijn zo slecht nog niet, toegevend aan deze vreemde vrouw van de kust: U hebt een groot geloof! Wat u verlangt, zal ook gebeuren.

En dan komen Paulus en zijn vrienden vanuit zee in Tyrus aan. Na een lange reis, vele contacten in gemeenden, vele twijfels en ruzies, vele ontmoetingen en veel success, meren zij aan in de haven. Terwijl de goederen worden uitgeladen, ontmoeten mensen elkaar. Gasten en gastheren, dichtbij en veraf, groeien een tijdlang samen tot een gemeenschap. Een paar duidelijk intense dagen binden

hen stevig aan elkaar. En dan bidden ze op het strand, zoals wij laatst deden op de Maasvlakte. En ze voelen de nabijheid van elkaar, uitgeleide gedaan door alle leerlingen met hun vrouwen en kinderen. We gingen de stad uit en knielden samen neer op het strand om te bidden. Toen namen we afscheid van elkaar. Wij gingen aan boord van het schip en de leerlingen keerden terug naar huis.

Ons dagelijks werken in de Seemannsmission komt soms in de buurt van deze ervaringen wanneer wij aan boord mogen komen met een houding die Jezus leert: Wat wil u dat ik voor u doe (Lk. 18:41)? En we verlaten het dek vaak met een geschenk genaamd vertrouwen. Wanneer we de tijd en de ontberingen van zeelieden van over de hele wereld mogen delen, leren we hoezeer we bij elkaar horen. Niet alleen in de geglobaliseerde handel, maar ook in de hoop van het geloof.

Beste mensen, ons kleine team van de Seemannsmission in Rotterdam is erg blij dat u ons heeft uitgenodigd. Goed zo dat je wilt zien wat er gebeurt in zo'n haven, op de schepen, onder deze zeelui. Omdat dit allemaal voor ons allen gebeurt. Wij allen zijn al lang met deze mensen verbonden – elke keer als we autorijden of boodschappen doen, als we eten klaarmaken of aan tafel zitten, als we werken, spelen of telefoneren, als we onze kleren aantrekken en als we ze uittrekken. 90 procent van alles wat wij oppikken of binnenkrijgen, komt via de zee en is hier door zeelieden gebracht. Dit zijn broeders en zusters in een wereldwijde geven en nemen.

Dit alles bestaat al sinds mensenheugenis, maar wij mensen herinneren het ons zo weinig. Dit alles wordt weerspiegeld in de bijbelse traditie, maar wij kijken zo vaak in de spiegel, zien alleen onszelf, niemand achter of niemand naast ons.

Het gebeurt in een kleine havenstad in Israël, Joppe. Hier leert Petrus dat God geen onderscheid maakt tussen mensen, maar dat hij zich het lot antrekt van iedereen, uit welk volk dan ook, die ontzag voor hem heeft en rechtvaardig handelt (Hand 10:34f).

Het gebeurt in de metropool Athene met de haven van Piraeus, tussen alle filosofieën en godsdiensten. Hier maakt onze geloof kennis met de nieuwsgierigheid, de dialoog en de spot van mensen van zeer verschillende herkomst. Maar Paulus zegt met een grote zekerheid van geloof: God is van niemand van ons ver weg (Hand 17:27).

Bedankt voor uw bezoek aan ons werk in Rotterdam en dat wij u er vandaag iets over mogen vertellen. Maar bovenal, houd de zeelieden in jullie gedachten en in jullie harten. Verscherp uw blik van wie betrokken is bij de productie en handel in dit wereldwijde netwerk. Denk aan deze mensen, bid voor hen, help waar mogelijk. Dan zal de haven niet alleen een plaats van handel zijn maar ook een plaats van hoop.

Ten slotte het gedicht “luctor” (wat bedoelt ik worstel) van Jorien Brugmans – aangebracht op een van de muuren van het watersnoodmuseum in Ouwkerk/ Zeeland:

word wakker mens! ontzwem de droom
van onbekommerdheid, ontwaak uit zorgeloze slaap van tijd.
neem waar, neem waar! blijf op de hoogte
van gevaar. laat nimmer los wat ooit zo diep in
onze ziel gezegeld werd:
hou hoge golven in de gaten! mijd mensenmassa's,
leef met mate.
blijf overeind, blijf dromen
en gedragen worden door
een eindeloze stroom van vragen: waartoe en hoe en waar?

Ekklesia Leiden
Rapenburg 100
2311GA Leiden
www.ekkesialeiden.nl
info@ekkesialeiden.nl